

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponentka diplomové práce:

Mgr.art. Eva Kyselová, PhD.

Diplomantka:

Barbora Sedláková

Název diplomové práce:

Analýza vztahu Ivana a Čerta v inscenacích Bratrů Karamazových v režii Lukáše Hlavici a Vladimíra Morávka

Text posudku:

Barbora Sedláková vo svojej bakalárskej diplomovej práci potvrdila veľký záujem a zaujatie literatúrou, dramatizáciami a zrejme aj Dostojevským. To je však len domnienka, pretože nikde v úvode ani v závere nie je voľba témy nijak pregnantne definovaná.

Práca je rozdelená na tri širšie celky, v tom prvom sa venuje Dostojevskému a jeho postavám, v ďalšom sa sústreďuje na postavu Ivana Karamazova, a posledná časť je venovaná dvom vybratým inscenáciám, respektíve interpretáciám postáv Ivana a čerta. Diplomantka si zvolila inscenácie, ktoré iste zásadným spôsobom zasiahli do inscenačnej tradície dramatizácie románu, súčasne ale dobrovoľne pristúpila na úskalie, ktoré v sebe skrýva záznam predstavenia inscenácie, ktorý sám je už vlastne interpretáciou, a miestami sa zdá, že záznamom úplne nekriticky podľahla.

Autorkina ambícia z úvodu je čo najpodrobnejšie rozobrať vybrané scény. V tom je pomerne úspešná, hoci v niektorých pasážach jej dôsledná práca hraničí až s úmorným opisom každého detailu, ktorý zo sledovania záznamov získala. A tak sa namiesto hutnej kritickej analýzy dvoch rozdielnych dramatizácií, veľmi špecifických režijných výkladov a hereckých výkonov, venuje primárne len konkrétnym situáciám.

Hoci Sedlákovej nemožno uprieť podrobné čítanie textu, schopnosť analytického uvažovania, veľmi dobrú prácu s literatúrou a prameňmi v prvej časti diplomovej práce, nepresiahne pri výklade inscenácií rozmer opisu.

V úvode k oboj inscenáciám predstaví veľmi stručne zásadné interpretačné posuny oboch dramatizácií, už ale nejde do hlbšej komparácie, ktorú by si rozhodne zaslúžili, a ktorá by sa od Barbory Sedlákovej dala očakávať.

Pri výklade scén Ivana a čerta autorka opomenula kontext, dramaturgiu oboch divadiel, ich rozdielnosť, rozdielnosť režijných osobností Lukáša Hlavicu a Vladimíra Morávka. Pri hereckých interpretáciách nie sú opísané herecké prostriedky, štýl alebo herecké výkony ostatných predstaviteľov (tí tam často ani nie sú uvedení/é) ak samozrejme neberieme do úvahy presný a detailný opis pohybu hercov, otázne je, či to stačí na analýzu.

Primárnym prameňom sú pre autorku záznamy predstavení inscenácií, v závere sama správne poukazuje na rozdielne prístupy v nasnímaní, strihu a podobne, ktoré už sú ale samé interpretáciou. V tejto súvislosti je škoda, že sa nijak zvlášť nevenuje Zelenkovmu filmovému spracovaniu dejvickej inscenácie, odkazu divadelnej reality, ktorú režisér vo filme umocňuje a sprítomňuje.

Prečo však autorka pri analýze nepracuje s kritickou reflexiou inscenácií, ktorá by jej určite minimálne pomohla rozšíriť možnosti výkladu, je záhadou. Zoznam použitej literatúry a prameňov neuvádza ani inscenačné obálky k inscenáciám, predpokladajme ale, že tak zásadné divadelné počiny sa určite tešili kritickej pozornosti. Možno by sa vďaka tomu podarilo diplomantke eliminovať miestami dojmové uvažovanie, prílišné emocionálne zafarbenie pri charakteristikách scén a vzťahov.

Za diskutabilný považujem i záver práce, v ktorom sa neobjavia žiadne zásadnejšie formulované tézy, výsledky výskumu, okrem zjednodušení o pôsobivom účinku oboch inscenácií.

Diplomová bakalárska práca Barbory Sedlákovej naplnila parametre vysokoškolskej kvalifikačnej práce, vykazuje sebavedomú prácu s prameňmi, odborným jazykom – predovšetkým v prvej časti práce. Nájde sa však aj veľa rezerv, ktoré znižujú výsledok, predovšetkým sa to týka prílišnej popisnosti, dojmologického uvažovania nad Ivanom Igora Chmelu a Petra Jeništy, ale už menej zapojenej hlbšej analytickej a kritickej komparácie. Poznámka na okraj - Morávkova, Hlavicova a Dostojevského provokatívnosť mohla inšpirovať autorku aj k originálnejším názvom kapitol v poslednej analytickej časti.

Prácu doporučujem k obhajobe a navrhujem známku C.

Otázky k obhajobe:

- 1. Nikde v práci jasne nepíšete, prečo ste si vybrali práve tieto dve inscenácie a nie napríklad legendárnu Schormovu z DNz, alebo jednu z posledných, Čičvákovu z Činoherního klubu. Prečo ste sa im nevenovali, možno aspoň v poznámke?**
- 2. Ktorá z dramatizácií a prečo je podľa vás zaujímavejšia/aktuálnejšia/modernejšia pre súčasné divadlo?**

Datum:

Podpis: